

Vi har brug for private midler. Vi ved godt, at der er problemer, vi er ikke naive.

Vi har tidligere nævnt den undersøgelse fra Nature, der viste, at en tredjedel af de amerikanske sundhedsforskere, der havde fået midler fra myndighederne, inden for de seneste 3 år havde fusket med deres forskning, og det er klart, at sådan nogle ting afslører en rystende moral.

Kl. 16.30

Vi synes bare ikke, konklusionen er, at vi så skal til at skræmme private investorer væk fra forskningen. For os handler det om på den ene side at gøre det attraktivt at investere i dansk forskning og på den anden side at få stillet de rigtige krav om åbenhed, gennemsigtighed og klare vilkår. Og det er klart, som Enhedslisten også nævner i sit forslag, at der selvfølgelig skal være fri publiceringsret, når offentlige myndigheder er involveret. Det giver sig selv.

Det går i den rigtige retning, når f.eks. Lægeforeningen og Lægemedelindustriforeningen har indgået en aftale om, at alle forskningsforsøg skal registreres og alle resultater offentliggøres. Det er da et klart fremskridt.

Forslaget om uafhængige demokratiske nævn lyder umiddelbart sympatisk, men vi synes, det er et helt forkert skridt at tage. Vi synes, det er et problem, da det skaber en meget mærkelig ansvarsforplumring i forhold til de bestyrelser, der nu er nedsat på universiteterne. Så synes jeg hellere, Enhedslisten skulle foreslå at lave sammensætningen i bestyrelserne om, så der kom en bredere sammensætning. Men at lave nye knopskydninger, der forplumrer ansvaret, er i hvert fald ikke det rigtige.

Derudover vil vi, som der er peget på, i sidste ende skræmme investorerne væk. Vi synes ikke, det er noget succeskriterium, at andelen af privat forskning i det her land går ned, tværtimod.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi synes, det er et rigtig dårligt forslag, Enhedslisten har lavet. Det er et meget bureaukratisk forslag, og måske skulle jeg lige sige lidt om, hvad det egentlig går ud på. Det går ud på, at ingen forskere på universiteter, sektorforskningsinstitutioner eller andre institutioner, der modtager offentlige midler, længere må have kontakt med private sponsorer.

Hvis man skal have private penge ind på universitetet eller i sektorforskningsinstitutionen, kan det kun gå en vej, nemlig gennem et nævn, som så skal sidde og indkalde ansøgninger fra alle institutioner på universitetet og sikre, overvåge og kontrollere, at de her ansøgninger er i overensstemmelse med de prioriterede områder, og derefter kan man eventuelt overveje at kanalisere de private midler videre.

Det bliver interessant, og der bliver næppe nogen midler at kanalisere videre, for det er klart, at på de her vilkår vil man ikke få private midler ind. Det er meget svært for mig at forestille mig, hvordan man skulle få f.eks. stort apparatur, som mange universiteter får fra private sponsorer, heldigvis, ind på den her måde, for det er selvfølgelig bundet op på, at man har haft lange forhandlinger og drøftelser, og at man har tillid og har lavet kontrakter om, at det her ejer universitetet, og at man ejer det fuldt ud osv.

Men betyder det her så, at der slet ikke er nogen problemer? Der kan godt være problemer, og jeg vil navnlig pege på to problemer, som jeg synes er de væsentligste problemer.

Det ene problem består i, at universiteternes frie midler er frosset fast, stort set, og det har de nu været i 5 år. Det vil sige, at der, hvor universiteterne selv kan tilrettelægge deres egen forskning, er de fastfrosset på det niveau, de havde for 5 år siden, samtidig med at der er krav om medfinansiering, når man søger midler fra fonde, hvad enten det er i indland, altså her i Danmark, eller i udland. Så det udhuler altså de frie midler. Det er et meget stort problem, men det løses jo på ingen måde af det her forslag, som er en meget stærk bureaukratisering.

Det andet problem, jeg vil pege på, er noget af det, Enhedslisten selv skriver i bemærkningerne. Lad mig sige det på en anden måde: Med jævne mellemrum popper der sager op i pressen om videnskabelig uredelighed. Og her vil jeg gerne have, at ministeren lytter, for nu vil jeg gerne sige noget til ham. Det handler nemlig om, at de regler, vi har til at kontrollere videnskabelig uredelighed i dag, er det, jeg vil kalde halve regler. De gælder nemlig for den offentlige forskning, men de gælder ikke for den private forskning.

Der vil jeg sige det samme, som jeg sagde i januar under debatten. Jeg mener, at vi har brug for en drøftelse af og en forhandling om at få lavet reglerne om videnskabelig uredelighed på en sådan måde, så de også dækker den private forskning. Og jeg kan se, at der i perioden mel-